

DAR ÇERÇEVE

Sızıyor tenimin çatlaklarından yeraltı
hevesin kaldığı tende bir kurşun muyum
yahut bir tabut yalnız kendine kapanan
bir çamur
ya da bahçelerden kalma bir kin mi
annemin yüzündeki kara çatlaklarda imlenen!

Ben yalnız kendi göğüme çıkarım tabutumla
o ateşî kurşunun izlerinden
taylar geçen ilkyazın göğüne doğru
dar çerçevelerden bakmayla yoğrulur yüzüm
şehrin gömleğini hınç duvarlarından aşarak
bir deliye sormak kuşatıyor belleğimi
-yaralar sızlıyor mu hâlâ kanlı gömütte

Bahçıvanlardan kalma paslı günahlar
birikiyor tenimin sokaklarında
inlemelerle doğruluyor pencerenin yüzü
gününe ay takılmış düşlere uyanıyor caddeler

Ellerim dökülüyor aynaların içinden
kanlı bahçelerden taşan sızıltı şehrine

!
Kayıklar güçleniyor mu geçmişin sularında
mumlarla nar tarlalarını geçmeye

Cihan Adıman